БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
УРЕД ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
Број: 2-3-05- 21
Број предмета
Редни број
Клас. ознака
Јединица
02-04-1-2748-9/19

Broj: S1 3 U 034383 20 U
Sarajevo, 17.05.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanin, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JZU Zavod za medicinu rada i sporta RS, Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2748-9/19 od 05.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 17.05.2021. godine, donio je sljedeću.

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-02-07-1-2748-9/19 od 05.12.2019. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača ugovornog organa Fond PIO RS – Banja Luka, u postupku javne nabavke usluga iz Aneksa II dio B ZJN, broj: UG-1/2019, predmet nabavke: preventivni ljekarski pregled radnika Fonda PIO RS i odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je osporavao odluku o izboru njapovoljnijeg ponuđača zbog pogrešne primjene materijalnog propisa iz oblasti rada u pogledu zakonitosti radnog odnosa lica angažovanih od strane najpovoljnijeg ponuđača, te netačne izjave o raspolaganju kadrom traženim u tački 4.3 TD. Navodi da je nejasno na osnovu čega je tuženi zaključio da nije od uticaja činjenica da su angažovane osobe koje su

ostavrile pravo na penziju sa navršenih 65 godina života. Ističe da tuženi nije cijenio osnovanost žalbenog navoda koji se odnosi na profesionalnu sposobnost ponuđača u odnosu na mogućnost izvršenja usluga koje su predmet javne nabavke, pod uslovom radnog odnosa angažovanog osoblja sa 2 sata dnevnog radnog vremena. Navodi da je Pravilnikom o osnovima standarda i normativa zdravstvene zaštite iz obaveznog osiguranja uređeni standardi i normativi zdravstvene zaštite, te je članom 13. propisano prosječno trajanje usluge cjelokupnog radnog tima od 16 minuta po usluzi. Ističe da je ponuđač u postupku javne nabavke dužan da dokaže svoju tehničku i profesionalnu sposobnost na način da može pružiti zahtjevanu zdravstvenu uslugu na način kako je to propisano važećim normativima i standardima. Smatra da je ugovorni organ tenderskom dokumentacijom definisao zahtjeve koji su u skladu sa materijalnim propisom, te da je propustio da pravilno tumači materijalne propise i TD i izabere ponuđača koji može uspješno izvršiti zdravstvenu uslugu koja je predmet nabavke. Ističe da je tuženi propuštanjem da cijeni žalbeni navod koji se odnosi na usklađenost ponude izabranog ponuđača sa materijalnim propisom počinio povredu člana 233. stav 2. ZUP-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ Fond PIO RS su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ Fond PIO RS pokrenuo postupak javne nabavke usluga-preventivni ljekarski pregled radnika Fonda PIO RS, te je nakon okončanog postupka dana 07.11.2019. godine donio odluku o dodjeli ugovora, broj:UG-1/2019-30. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proilazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da Zakonom o radu RS nije propisana gornja starosna granica za zasnivanje radnog odnosa.

Odluka tuženog organa nije pravilna.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim, ne sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke, odnosno isto sadrži samo žalbene navode i izjašnjenje ugovornog organa, te zaključak tuženog da Zakonom o radu RS nije propisana gornja starosna granica za zasnivanje radnog odnosa. Iz spisa je vidljivo da je podnosilac žalbe ukazivao i na profesionalnu sposobnost ponuđača u odnosu na mogućnost izvršenja usluge koje su predmet javne nabavke

sa anagažovanim osobljem na 2 sata dnevnog radnog vremena, mada je tuženi dužan kao drugostepeni organ u drugostepenom aktu odgovoriti na sve žalbene prigovore u smislu člana 233. Zakona o upravnom postupku BiH.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost tužiteljevih navoda da izabrani ponuđač nije u mogućnosti izvršiti usluge koje su predmet konkretne javne nabavke, zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijeniti sve žalbene prigovore u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih prigovora, u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Konačno, primjenom odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, člana 4. i 5. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH" broj: 39/03) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS" broj: 68/05), sud je donio odluku o troškovima sudskog postupka. Troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe (300 bodova x 2,00 KM što iznosi 600,00 KM) prema članu 2. Tarifni broj 3, alineja 7. AT RS, iznosa od 150,00 KM na ime paušala prema Tarifnom broju 12. AT RS, iznosa PDV-a od 127,50 KM za koji je dostavio dokaz da je PDV obveznik i takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, što ukupno iznosi 977,50 KM, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tuženog.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

